

er jo ogsaa en Ting, som vi jævnlig høre Klage over: den overhaandtagende Tilbojelig- heds hos Folk til at søge fra Landet ind til de store Byer, og den Kraft, hvormed Byerne holde fast paa dem, som de en Gang have fanget ind. Og jeg mener, at det af den Grund ogsaa er godt, at Børn fra Kjøbenhavn komme ud paa Landet og faa set noget andet, end hvad de ere vante til her inde; maatte mange af dem derved kunde faa lyst til ikke at tilbringe hele deres Liv i Byen, men til at søge ud paa Landet igen, hvis der da skulde vise sig Lejlighed for dem til at faa Arbejde der. Maatte kunde man saaledes ad den Vej faa en Mulighed til- vejbragt for, at der kunde foregaa nogen Tilbagestrømning fra By til Land. Disse Rejser, som have haft en virkelig heldbrin- gende Betydning, ere imidlertid bleve hem- mede meget betydeligt derved, at Statsba- nerne ikke have ment at kunne strække sig videre, end de have gjort med Hensyn til Fribilletter. Der er i de sidste Aar blevet ydet 10,000 Fritrejser, men der var Brug for betydeligt mere, nemlig for ikke mindre end 16,000, idet der sidste Aar var tegnet Ophold paa Landet for 6,000 Børn, uden at disse Tilbud dog kunde benyttes, fordi Statsbanerne ikke vilde give disse 6,000 Rejser, som dertil udtrævedes. (Ministe- ren for offentlige Arbejder [Singers- lev]: Ikke kunde.) Den ærede Minister siger, at Statsbanerne ikke kunde give disse 6,000 Rejser, men det er dog vel relativt med denne Egne. Jeg ser selvfølgelig meget vel, at hvor der er Tale om et saa betydeligt Antal Børn som 16,000, der skulle befordres, er det naturligvis forbundet med stor Ulejlighed og en Del Beføstning for Stats- banerne. Det skal jeg fuldtændig villig indrømme. Der er jo ikke blot Tale om at kunne lade Børnene benytte ledige Pladser i Togene, men eventuelt ogsaa om at sætte særlige Tog i Gang. Som sagt, det ved jeg meget vel, men Statsbanerne ere jo dog vel til for Samfundets Skyld, og her er der en Samfundsopgave, som jeg mener er ikke uden Betydning, og som Statsbanerne kunde gøre noget til at løse. Fra Skolernes Side er man fremdeles villig til at gøre, hvad der er muligt for at lette Statsbanerne det ikke ubetydelige Arbejde, som er for- bundet med denne Sag. Man har været villig til at rykke Ferierne for disse Børn tilbage, for at deres Rejser ikke skulde støde sammen med den stærkeste Strøm af ferie- rejsende, man er villig til at indføre en strengere Kontrol, saa at man kunde have en større Sikkerhed for, at det blot var ordentlige og stikkelige Børn, som kom til at

rejse, og for at det ikke var Humbergsejser paa et Par Dage, men virkelige Rejser i An- ledning af et Sommerferieophold saaledes, som Meningen er med dem. Og jeg tror, at man fra Inspektørens og Lærernes og Lærernes Side er villig til yderligere at forsøge det store Arbejde, man har paa- taget sig for at indrette alt paa den bedste Maade, saa at den største Betryggelse kan fremkomme og den størst mulige Vættelse for Statsbanerne. Det forekommer mig at være en misforstaaet Økonomi, hvis man fra Statsbanernes Side vedblivende vil nægte at befordre de Børn, som der er tegnet Ophold til paa Landet, og jeg frygter for, at det kan blive skæbnesvangert for den hele Institutions Udvikling, hvis man ikke kan faa anbragt en forholdsvis større Del af de Børn, der er tegnet Ophold til. Det er maatte end ikke at haabe, at man vil kunne holde det gaaende med de 10,000 Børn, naar Folk det ene Aar efter det andet indretter sig paa at modtage Børn, men ikke faar dem. Der kan derved virkelig blive en Fare for, at hele Institutionen vil gaa tilbage. Men hele dette Spørgsmaal gælder jo ikke blot om Skolebørns Rejser fra Kjøbenhavn og ud paa Landet, men ogsaa om fattige Børns Rejser fra forskellige Egne af Landet og ind til den nærmeste By eller til mærkelige og smukke Punkter i Omegnen og endelig fra Landet ind til Kjøbenhavn. Her paa Sjæl- land vide vi jo, at det er ikke saa lidt be- nyttet, at Børn under Ledsaagelse af deres Lærere komme ind til Kjøbenhavn en Dags Tid for at se Byens Mærkværdigheder, Zoologisk Have, visse Museer og saa vende tilbage om Aftenen. I 1888 blev der her i Kjøbenhavn dannet en Komite med det For- maal for Dje at yde Understøttelse til denne Sag og fremme saadanne Rejser ind til Kjøbenhavn. Fra de fjernere liggende Egne af Landet er det indlysende, at disse Rejser, selv om man ønskede det, ikke kunde gøres paa een Dag, der maatte man sørge for Natte- ophold til Børnene, og Komiteen har heller ikke ladet denne Opgave ude af Syne. Man er gaaet ud fra den Betragtning, at netop da Landboerne have vist en saa smukt Gæst- frihed lige over for de kjøbenhavnske Børn, var det ikke andet end billigt, at man fra Byens Side viste Gæstfrihed lige over for Landboernes Børn, og der blev da ved denne Komitees Omjörg tegnet Nattelejse og Forplejning til 2,000 Børn. Det er ganske vist et lille Tal over for de 16,000 Børn, som Landboerne have sørget for, men det maa jo huskes, at det heller ikke er saa let at skaffe Plads i Byen som ude paa Landet, 2,000 Børn er i alt Tald en ganske god